



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. prosince 2024 v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Nováka a soudkyň JUDr. Dany Kancírové a Mgr. Ing. Márie Petrovkové, odvolání obžalovaného **V.D.**, nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 16. 10. 2024, č. j. 4 T 146/2024-37, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu se napadený **rozsudek zrušuje**.

Za splnění podmínek § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovaný V.D. se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje obžaloby** pro skutek spočívající v tom, že dne 9.1.2024 v 09:04 hod. na sociální síti Twitter pod uživatelským účtem <https://XXXXX> v diskuzi k tehdy aktuální situaci na Blízkém východě, která proběhla po masakru a únosu civilistů ze strany palestinské teroristické organizace Hamás a následných vojenských operací ze strany Izraele, v reakci na komentářový příspěvek dosud neustanoveného uživatele vystupujícího pod jménem XXXXX(@XXXXX) ve znění: *"Tenhle přístup Izraele není vůbec šťastnej. Jedna věc je snaha o zničení Hamásu, druhá tohle vydírání. Strašná situace: sever Gazy sice bez Hamásu, ale zničený na prach a ani jim tam nedovolí se vrátit. Jak bychom se na to dívali, kdyby to dělal někdo jiný než Izrael?"*, uveřejnil příspěvek ve znění: *"Je to naprosto správný přístup. S Palestinci se nedá pracovat jinak než prostředky, kterým rozumí. Je třeba je rozdrtit na prach jako nacisty za 2. světové a mlátit je po hlavě tak dlouho, než konečně pochopí, že terorismem si nic nedobudou."*

čímž měl spáchat

přečin podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný V.D. uznán vinným přečinem podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv podle § 356 odstavec 1, 3 písmeno a) trestního zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně měl dopustit (ve stručnosti) tím, že dne 9. 1. 2024 v 09:04 hod. na sociální síti Twitter v reakci na komentářový příspěvek ve znění: *"Tenhle přístup Izraele není vůbec šťastnej. Jedna věc je snaha o zničení Hamásu, druhá tohle vydírání. Strašná situace: sever Gazy sice bez Hamásu, ale zničenej na prach a ani jim tam nedovolí se vrátit. Jak bychom se na to dívali, kdyby to dělal někdo jinej než Izrael?*",* uveřejnil příspěvek ve znění: *"Je to naprosto správný přístup. S Palestinci se nedá pracovat jinak než prostředky, kterým rozumí. Je třeba je rozdrtit na prach jako nacisty za 2. světové a mlátit je po hlavě tak dlouho, než konečně pochopí, že terorismem si nic nedobudou."*
2. Za toto jednání mu byl podle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku uložen peněžitý trest v počtu 100denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby byla stanovena částkou 100 Kč, tedy v celkové výši 10 000 Kč.
3. Citovaný rozsudek napadl bezprostředně po jeho vyhlášení odvoláním obžalovaný, a to do všech jeho výroků. V písemném odůvodnění odvolání, vypracovaném jeho obhájcem poukázal především na to, že ze zjištěného skutkového stavu soud I. stupně dovodil nesprávné právní závěry, když provedené důkazy jeho obhajobu nijak nevyvrací a nelze z nich dovodit naplnění všech zákonných znaků žalovaného přečinu. Závěry o jeho vině tak nemají oporu v provedeném dokazování. Dospěl-li soud k závěru, že ve svém příspěvku vyjadřoval názor, že všechny Palestince je třeba rozdrtit na prach, tedy že je namířený proti všem Palestincům, a nejen proti Hamásu, tento závěr ze zjištěného skutkového stavu dovodit nelze, neboť výslovně ve spojení s označením Palestinci použil také výraz „terorismem“. Označil tedy Palestince, kteří něčeho hodlají dosáhnout terorismem. Jestliže je tedy hnutí Hamás považováno a označováno za teroristické, je zřejmé, že jím vyjádřená myšlenka směřovala právě k Palestincům, jež inklinují k hnutí Hamás a nikoli ke všem Palestincům. Hodnocení nalézacího soudu je tedy nesprávné, neboť z textu jeho příspěvku v žádném případě nevyplývá, že by jej namířil proti všem Palestincům. Z jeho obsahu je naopak zřejmé, že je namířen proti Palestincům, kteří chtějí dosáhnout nějakého výsledku terorismem. V žádném případě tak nepodněcoval veřejně k nenávisti k palestinskému národu jako celku, nýbrž pouze vyslovil názor na to, jak je potřeba přistoupit k Palestincům, kteří jednají teroristicky. Soud jeho příspěvek neinterpretovat správným způsobem nýbrž v omezené formě, kdy ve svém popisu vynechává část jeho vyjádření tak, aby vyzněl pouze v jeho neprospěch, což je nepřípustné. Za nepochybné zkreslení zjištěných skutečností pak obžalovaný označil rovněž to, že dle nalézacího soudu má údajný jeho postoj vůči palestinskému národu dokládat také to, že má na sociální síti Twitter vedle svého jména i emotikon se zdviženým prostředníčkem s palestinskou vlajkou. Nijak však nebylo vzato v potaz, že svůj postoj k palestinskému národu popsal při hlavním líčení, ani to, že vedle těchto emotikonů je také ruská vlajka a když se řekne Rusové, tak tím nemyslí všechny ruské občany, ale ty, kteří podporují ruský režim. Je tak zřejmé a nepochybné, že jeho vyjádření mělo daleko širší kontext a nalézací soud předkládali zjednodušenou a zavádějící interpretaci jeho vyjádření. Obžalovaný s poukazem na vše uvedené shrnul, že nemohl naplnit subjektivní stránku trestného činu dle ust. § 356 trestního zákoníku, neboť zde absentuje jeho úmysl tento trestný čin spáchat. Dále též namítl, že se soud I. stupně nezabýval ani otázkou naplnění materiální stránky trestného činu, tedy zhodnocením konkrétní míry společenské škodlivosti jeho jednání. Ta dle jeho názoru v žádném případě nedosahuje takové intenzity, aby jeho jednání mohlo být postihováno trestním právem. Trestněprávním postihem jeho jednání byla zcela nepřiměřeně omezena svoboda jeho projevu, když tento zásah nebyl v žádném případě nutný, natož nezbytný. Jeho nepřesné vyjádření, které je navíc orgány činnými v trestním řízení zkreslováno a zkracováno, nemůže být základem pro trestněprávní postih za verbální projev. Obžalovaný závěrem shrnul, že soud I. Shodu s prvopisem potvrzuje Milena Pánková

stupně nepostupoval při hodnocení důkazů v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, v důsledku čehož vydal rozsudek, který je v rozporu s trestním zákoníkem. Navrhl proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a jeho obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil.

4. Odvolací soud ve smyslu § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení předcházející jeho vydání a dospěl k následujícím závěrům.
5. Pokud jde o řízení předcházející vydání napadeného rozsudku, bylo v něm postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, když soud I. stupně respektoval práva obviněného na obhajobu a odvolací soud neshledal procesní pochybení, která by ve svých důsledcích vedla k rozhodnutí podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Řízení předcházející vydání napadeného rozsudku tak netrpí vadami či nedostatky, které by měly vliv na správnost napadeného rozsudku.
6. Pokud jde o meritorní stránku věci, dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání obžalovaného je naprosto důvodné, když jeho odvolací námitky lze považovat ze velice příznačné a přiléhavé.
7. Soud I. stupně opřel výrok o vině obžalovaného o prakticky jediný listinný důkaz, který byl obsahem trestního oznámení. Jedná se o výňatek z diskuze na sociální síti Twitter, jehož součástí je příspěvek obžalovaného (pro který je trestně stíhán), jakož i příspěvek, na který obžalovaný reagoval. Oba příspěvky jsou obsahem výrokové věty napadeného rozhodnutí. Podpůrně pak soud zhodnotil v neprospěch obžalovaného emotikon, který má (resp. měl) vedle svého jména na sociální síti Twitter, kdy se jedná o zdvižený prostředníček vedle palestinské vlajky. Dále také skutečnost, že obžalovaný je vysokoškolsky vzdělaný člověk v oblasti lingvistiky, z čehož dovodil, že musel vědět, co jeho vyjádření znamená a jaký mu budou čtenáři přikládat význam. Pokud jde o další z provedených důkazů, a sice výslech obžalovaného, z něj nalézací soud zhodnotil v podstatě pouze jedinou větu, kterou měl pronést v hlavním líčení, tj. „že porážku Hamásu si představuje tak, že je třeba fyzicky zlikvidovat infrastrukturu a že to s sebou ponese i ztráty na životech civilistů“. V kontextu s ní pak soud uzavřel, že příspěvek vnímá jako namířený proti Palestincům a nejen proti Hamásu.
8. V souvislosti s hodnocením důkazů soudem prvního stupně v kontextu s obsahem spisu považuje odvolací soud za nezbytné přiblížit celou genezi projednávaného případu, jenž vyplývá z připojeného spisového materiálu.
9. Dne 9. 1. 2024 kolem 9 hodiny dopoledne se obžalovaný vyjádřil k (zřejmě několik hodin starému) příspěvku (dosud neztotožněného) M.S. na sociální síti Twitter ve znění: *Tenhle přístup Izraele není vůbec šťastnej. Jedna věc je snaha o zničení Hamásu, druhá tohle vydírání. Strašná situace: sever Gazy sice bez Hamásu, ale zničený na prach a ani jim tam nedovolí se vrátit. Jak bychom se na to dívali, kdyby to dělal někdo jinej než Izrael?* tak, že uvedl: *"Je to naprosto správný přístup. S Palestinci se nedá pracovat jinak než prostředky, kterým rozumí. Je třeba je rozdrtit na prach jako nacisty za 2. světové a mlátit je po hlavě tak dlouho, než konečně pochopí, že terorismem si nic nedobudou"*. Krátce po zveřejnění příspěvku obžalovaného (ještě téhož dne) bylo do datové schránky Městského státního zastupitelství v Brně doručeno trestní oznámení, jehož součástí je nejen kopie, resp. přepis předmětné komunikace na Twitteru, ale též naprosto přesná identifikace obžalovaného, ač tento vystupoval na síti pouze pod jménem V.. Z obsahu trestního oznámení je navíc patrné i na jaký příspěvek zřejmě M.S. reagoval. Tento je zachycen ve znění: „Israeli officials will tell Secretary of State Tony Blinken on Tuesday that Israel won't allow Palestinians to return to northern Gaza if Hamas doesn't agree to release more hostages.“ V překladu: „Izraelští představitelé ve čtvrtek sdělili ministru zahraničí USA Tony Blinkenovi, že nepovolí Palestincům návrat na sever Gazy, pokud Hamás nebude souhlasit s propuštěním dalších rukojmích.“
10. Dne 11. 1. 2024 bylo předmětné trestní oznámení předloženo příslušné policejní složce s pokynem státní zástupkyně k postupu dle § 158 odst. 3 tr. řádu pro podezření ze spáchání přečinu podle § 356 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku. V návaznosti na to byly zahájeny úkony trestního řízení a dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Milena Pánková

1. 2. 2024 podal obžalovaný k věci vysvětlení, kde mimo jiné připustil poněkud nešťastnou formulaci svého vyjádření s tím, že nevhodně použil slovo Palestinci, myslel tím ovšem teroristické hnutí Hamás a jeho stoupence a nikoli všechny Palestince. Následně policejní orgán dne 12. 2. 2024 rozhodl o uložení věci, když neshledal, že by příspěvek obžalovaného explicitně či implicitně podněcoval k nenávisti nebo použití násilí. Uvedl, že ze strany obžalovaného se jedná o špatnou interpretaci myšlenky, kdy Izrael zaměnil za členy a stoupence teroristického hnutí Hamás. V této souvislosti odvolací soud pouze pro ilustraci dodává, že jak je viděl dokonce i v písemném zdůvodnění PČR je evidentní záměna pojmů, když místo výrazu „*Palestinu*“ zaměnil za členy a stoupence teroristického hnutí Hamás“ uvedl „*Izrael*“ zaměnil za členy a stoupence teroristického hnutí Hamás“. Přesto je z jeho obsahu zřejmé, co tím měl policejní orgán na mysli.
11. Čtyři měsíce po uložení věci byl spis dne 19. 6. 2024 vyžádán k přezkumu příslušnou státní zástupkyní, která dne 19. 7. 2024 uložila příslušné policejní složce (opětovně) zahájit úkony trestního řízení pro totožnou trestnou činnost jako původně, bez jakéhokoli bližšího doporučení, či komentáře. Na to konto policejní orgán, aniž by jakkoli spis, resp. dokazování doplnil, dne 1. 8. 2024 zahájil trestní stíhání obžalovaného ve smyslu shora uvedeném s odůvodněním, v němž obsáhle rozvádí historické souvislosti (resp. vlastní úvahy?) ohledně existence či neexistence Palestiny, případně Palestinců jako národa, či „Palestinské identity“, kdy, aniž by bylo zřejmé, z čeho tyto své informace čerpá, dospěl k názoru, že Palestince nelze považovat za národ nýbrž pouze za jakési etnikum, které de facto spojuje pouze nesmiřitelná nenávist k Izraeli a k židovskému národu, přičemž Arabové žijící v Zemi izraelské si v 60. letech 20. století vymysleli zvláštní národní entitu nazvanou „Palestinci“, a to (prakticky jen) kvůli politickému prospěchu. Dále se ve svém odůvodnění zabývá původem slova Palestina a pojmem Hamás, jakož i tím, že Palestinu jako stát uznává, více než 40 členských států OSN, kdy postoj ČR je v této otázce nejednoznačný. Pokud jde ovšem o zdůvodnění toho, proč je trestní stíhání obžalovaného (v té době obviněného) dle policejního orgánu důvodné, toto zde prakticky absentuje, když je obsaženo v jediné větě odůvodnění, z níž lze dovodit pouze to, že policejní orgán má za to, že tomu tak (prostě) je. Při nezměněné důkazní situaci dospěl tedy policejní orgán k diametrálně odlišnému závěru než 12. 2. 2024, kdy věc uložil.
12. Odvolací soud má s ohledem na výše uvedené za to, že již samotný (popsaný) postup orgánů činných v přípravném řízení (kdy zjevně ani policejní orgán nebyl úplně přesvědčený a už vůbec ne přesvědčivý ohledně naplnění všech znaků stíhaného trestného činu), zavdal důvod k jistým pochybnostem ohledně toho, zda obžalovaný (resp. obviněný), který od samého počátku kontinuálně vysvětloval, že se svým příspěvkem vymezoval vůči Palestincům podporujícím (teroristické hnutí) Hamás a nikoli vůči všem Palestincům (en bloc), spáchal stíhanou trestnou činnost či nikoli. Pokud si totiž nebyl jistý policejní orgán, těžko si mohl být ohledně naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu jistý obžalovaný, kdy navíc subjektivní stránka je zde vyžadována ve formě úmyslu. Bylo tedy otázkou dalšího dokazování před nalézacím soudem, zda budou tyto pochybnosti rozptýleny či nikoli.
13. V řízení před soudem byly ovšem provedeny pouze tytéž důkazy, z nichž bylo vycházeno v přípravném řízení, s výjimkou výsledku obžalovaného. To byl de facto jediný „nový důkaz“ ve věci, ovšem jelikož se tento hájil totožně jako v přípravném řízení, nic nového ve věci nepřinesl. Obžalovaný v souladu s obsahem svého odvolání před nalézacím soudem zopakoval, že se vyjadřoval k Palestincům podporujícím či inklinujícím k teroristickému hnutí Hamás a nikoli ke všem Palestincům bez rozdílu a že toto lze jednoznačně dovodit z toho, že v příspěvku označil ty Palestince, kteří hodlají něčeho dosáhnout terorismem. Odkázal na svá vyjádření před policejním orgánem s tím, že v žádném případě nikoho nepodněcoval k nenávisti k Palestincům a ani to neměl v úmyslu. Pojem Palestinci použil jako jakousi zkratku v diskusi na internetu a srovnal to s tím, když se v minulosti nacisti označovali jako Němci. Také se to netýkalo všech Němců, nýbrž jen těch, co podporovali nacistický režim. Obdobně je to dnes s občany Ruské federace v kontextu války na Ukrajině. Ve stejném duchu se obžalovaný vyjádřil nakonec i před soudem odvolacím.

Pokud tedy za stejné důkazní situace dospěl nalézací soud k závěru o vině obžalovaného, bylo na místě se jeho obhajobou detailně zabývat, a to nejen v kontextu s tím, zda došlo formálně k naplnění znaků příslušné skutkové podstaty, nýbrž zejména zda tento jednal v úmyslu tak učinit. Jeho úmysl lze těžko dovozovat z jakýchkoli emotikonů u jména na Twitteru, či z toho, jak si obžalovaný představuje porážku Hamásu, když o nutnosti fyzické likvidace infrastruktury v Gaze svého času hovořil prakticky celý západní svět, vrcholní představitelé USA, EU a ČR nevyjímaje. O tom, že to stálo mnoho nevinných lidských životů zase různé mezinárodní organizace operující na území Palestiny, např. Lékaři bez hranic. Obžalovaný tak před nalézacím soudem nesdělil nic, co by nebylo obecně známo, a sice že když se kácí les, lítají třísky. Nalézací soud se však, dle názoru soudu odvolacího, obhajobou obžalovaného důkladně nezabýval.

14. Pokud pak obžalovaný v kontextu s před nalézacím soudem provedeným dokazováním namítá, že provedené důkazy jeho obhajobu nijak nevyvrací a nelze z nich dovodit naplnění všech znaků stíhaného trestného činu, lze této jeho námitce v zásadě přisvědčit. Je sice pravdou, že obžalovaný ve svém příspěvku použil výraz „Palestinci“, ač jednoznačnější pro vyjádření toho, co zamýšlel sdělit, by bylo například uvést „Palestinci inklinující k Hamásu“, resp. „přívrženci Hamásu“, což by ovšem znamenalo vyjádřit se popisněji, obšírněji. V kontextu toho pak nelze pominout fakt, že se v dnešní „uspěchané době“ nejen na sociálních sítích lidé často vyjadřují, co nejstručněji a možná až příliš zkratkovitě, útržkovitě. Velice často se vyjadřují též slangově, či gramaticky nesprávně, často bez ohledu na dosažené vzdělání respondenta. Nelze proto vyloučit, že se obžalovaný skutečně snažil vyjádřit názor na přívržence hnutí Hamás z řad Palestinců, kdy slovo Hamás zaznělo jak od M.S., na jehož vyjádření obžalovaný reagoval, tak i od dalšího anglicky píšícího respondenta, jak bylo výše citováno. Obhajobu obžalovaného se tak dle názoru odvolacího soudu skutečně vyvrátit nepodařilo, když on sám sice nepoužil výraz Hamás, nýbrž terorismus, kdy však obsahově je možné tyto dva výrazy do jisté míry ztotožnit, neboť hnutí Hamás je označováno za teroristické. Za situace, kdy obžalovaný kontinuálně po celou dobu řízení popírá, že by byl jeho příspěvek namířen proti všem Palestincům, nýbrž jen těm, kteří se snaží dosáhnout svých cílů terorismem, tj. podporovatelům Hamásu, resp. jeho přívržencům, což z jeho obsahu vyloučit nelze, není možno bez dalšího dospět k jednoznačnému závěru o jeho vině. Významné pochybnosti zde totiž vyvstávají přinejmenším, pokud jde o úmysl obžalovaného trestný čin spáchat.
15. Odvolateli lze dát navíc za pravdu i v tom, že nalézací soud hodnotil pouze část jeho příspěvku, kdy de facto pasáž, v níž zmiňuje terorismus, úplně pominul. Ač je hodnocení důkazů v zásadě jeho výsostným právem, a zasáhnout do něj lze pouze ve výjimečných případech, dle odvolacího soudu se právě o takovýto případ jedná, neboť skutkové zjištění je v důsledku opominutí zhodnocení části příspěvku v rozporu s jeho obsahem.
16. Za situace, kdy obžalovaný spáchání trestné činnosti popírá a navíc absentuje jakýkoli validní důkaz který by jeho úmysl prokazoval, nezbylo odvolacímu soudu, než v souladu se zásadou in dubio pro reo napadený rozsudek v celém rozsahu zrušit pro nedostatek subjektivní stránky trestného činu a znovu rozhodnout tak, že obžalovaný se obžaloby pro skutek v ní popsany, v němž byl spatřován přečin podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku zprošťuje, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.
17. Věc nebylo možno postoupit jako přestupek, neboť i přestupkové jednání vyžaduje úmysl ze strany pachatele, a tento obžalovanému nebyl v průběhu trestního řízení prokázán.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Milena Pánková

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b), cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu),
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 12. prosince 2024

JUDr. Miroslav Novák v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Ing. Mária Petrovková
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Milena Pánková